

Immigratie- en Naturalisatiedienst
Ministerie van Veiligheid en Justitie

Informatiebericht SUA

Van IND / SUA
Auteur(s)
Telefoonnummer(s) 06- A

Nummer & Titel IB 2016/ Handvatten horen en beslissen in bekeringszaken

Hoofdtak Asiel

InformIND Thema Hoor- en beslissystematiek
Relatie met Vc C2/3.2 (vluchtelingenschap), C1/4.6 (opvolgende aanvragen)

Geldig vanaf 01-11-2016
Geldig tot en met 01-05-2017

1. Aanleiding

Het Informatiebericht van 9 november 2012 behoefde een update. Er is namelijk uit de brainstormsessies en een handmatig dossieronderzoek naar voren gekomen dat er teveel vastgehouden wordt aan de vragenlijst die in dit Informatiebericht stond. Het is echter de bedoeling dat er veel meer open vragen gesteld worden en dat echt het 'gesprek' aangegaan wordt. Het is de verwachting dat een goed gehoor, toegespitst op de individuele zaak, tevens het beslissen minder gecompliceerd zal maken.

B+D

. De samenvatting van de jurisprudentie welke was opgenomen in de Informatieberichten van 31 mei 2013 en 11 oktober 2013 is op de FAQ bekeerlingen verwerkt.

De Informatieberichten van 9 november 2012, 31 mei 2013 en 11 oktober 2013 komen hiermee daarom te vervallen.

2. Verwachting

Per medio voorjaar 2017 zal onderhavig Informatiebericht komen te vervallen en zal vervangen worden door een Werkinstructie. Tot die tijd kan dit Informatiebericht gebruikt worden bij het horen en beslissen in bekeringszaken.

3. Inhoud/Toelichting

Het komt regelmatig voor dat asielzoekers zich bij hun (opvolgende) asielaanvraag erop beroepen dat zij zich bekeerd hebben. Maar wat is nu eigenlijk een bekering? Hoe hoor je in deze zaken en hoe beslis je hierop? Hieronder worden hiervoor enkele handvatten geboden. Hoewel het grootste deel van de bekeerlingen zich bekeert van de islam naar het christendom, kan deze instructie ook gebruikt worden voor andere bekeringen, geloofsovertuigingen, atheïsme en afvalligheid.

Hier is een overzicht te vinden van relevante jurisprudentie:

http://afdelingen/dusa/AUAinformatieplein/AT/Thema_Asiel_inhoud/Beslissystematiek/Bekeerling/Gedeelde%20documenten/Geloofwaardigheid%20beking.pdf

4. Hoe te handelen

Wat is een bekering?

We spreken van bekering wanneer een persoon een verandering ondergaat in het religieuze, transcendentie, beeld over zichzelf in de sociale context. Een bekering kan op verschillende manieren tot stand komen en kan variëren in de mate van impact voor de persoon en zijn of haar omgeving. Omdat een bekering nooit zwart-wit is, is het nodig om goed door te vragen. Zo kan er sprake zijn van een aansluiting bij een religieuze groep omdat men verbondenheid voelt met de mensen of met het religieuze gedachtegoed van een groep, het kan zijn dat iemand zich afkeert van zijn eerdere religie en die vervangt voor een andere religie, het kan zijn dat iemand gematigd religieus was en kiest voor een intensievere religieuze levenswijze of dat iemand zoekende is en verschillende religies als het ware uitprobeert om te ervaren en te ontdekken wat het beste past. Een bekering kan ook passief beginnen en actief door ontwikkelen.

Veelal zien we in asielverzoeken dat iemand vanuit de islam overstapt naar het christendom of de islam loslaat en kiest voor atheïsme of de islam loslaat en geen vervangende religie kiest (afvallige). Bekeringen uiten zich in diverse vormen, van plotselinge bekeringen (passieve bekeringen) tot weloverwogen, geleidelijke bekeringen (actieve bekeringen). Daarbij is het van belang om te beseffen dat een bekering voor iedereen anders kan zijn.

Atheïsme en afvalligheid

Volgens het Vluchtelingenverdrag en de Kwalificatierichtlijn valt atheïsme onder 'godsdienst' als grond van vervolging onder het Vluchtelingenverdrag:

"het begrip "godsdienst" omvat met name theïstische, niet- theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging gebaseerd zijn of daardoor worden bepaald"

Dit betekent dat atheïsme in het kader van een risico bij terugkeer op eenzelfde wijze beoordeeld dient te worden als bijvoorbeeld een bekering of het aanhangen van een minderheidsreligie. Met andere woorden: je mag niet van een vreemdeling vragen zich terughoudend op te stellen in zijn atheïstische overtuiging om problemen te voorkomen. Wat echter wel van belang is, is om goed te beoordelen of het niet hebben van een geloof daadwerkelijk een risico oplevert voor vervolging. Maak hierin bijvoorbeeld een vergelijking met de niet-praktiserende moslims in het betreffende land. Hierbij kun je dus een onderscheid maken tussen het niet praktiseren van een geloof en "actief atheïsme", bijvoorbeeld gelinkt aan een humanistisch gedachtegoed.

Toetsingskader²: Hoe hoor- en beslis je in deze zaken?

Start met

. Vraag vooral naar

B+D

De vraagstelling tijdens gehoren dient
De medewerker dient echt het gesprek aan te gaan. Door op
deze manier

1 buiten het zintuiglijk waarneembare, betrekking hebbend op het goddelijke
2 Op 24 mei 2013 heeft de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State uitspraak gedaan in een tweetal bekeringszaken. In de eerste bekeringszaak bevestigt de Afdeling het thans door de IND gebruikte toetsingskader voor de beoordeling van de geloofwaardigheid van een bekering, kenmerk: 201109835/1, 24 mei 2013. In de tweede zaak, kenmerk: 201109256/1, 24 mei 2013, oordeelt de Afdeling dat de vreemdeling in redelijkheid is tegengeworpen dat de problemen in het land van herkomst voortkomend uit de bekering ongelooftwaardig zijn, maar dat niet zonder nadere motivering kan worden volstaan met de mededeling dat daarmee ook de bekering an sich ongelooftwaardig is. Omdat de IND heeft nagelaten de vreemdeling te horen omtrent het proces van bekering en de vreemdeling wel alle kennisvragen over het christendom goed wist te beantwoorden, is onvoldoende gemotiveerd dat de bekering ongelooftwaardig is. Het is dus onvoldoende om vanwege ongelooftwaardige problemen (in het land van herkomst) voortkomend uit de bekering, te concluderen dat daarmee ook de bekering zelf ongelooftwaardig is. In deze zaken ligt het op de weg van de IND om de vreemdeling vragen te stellen over het bekeringsproces, en pas daarna te concluderen of de bekering geloofwaardig is of niet. Ook indien duidelijk is dat de problemen die iemand in het kader van zijn bekering stelt te hebben ondervonden ongelooftwaardig zijn, moet de geloofwaardigheid van de bekering zelf beoordeeld worden.

B+D

Driedeling bij een bekeringsstoets

Om de geloofwaardigheid van de bekering als relevant element te kunnen toetsen richten we ons op drie elementen, te weten 1) het proces van de bekering, 2) de kennis van het nieuwe geloof of de inhoudelijke overtuigingen die ten grondslag liggen aan de bekering en 3) de activiteiten die een persoon onderneemt binnen de nieuwe levensovertuiging. De verklaringen van de vreemdeling over deze verschillende elementen moeten steeds gezien worden in hun onderlinge samenhang, maar ook in het licht van de overige omstandigheden, zoals de overige verklaringen van een vreemdeling en door hem verstrekte gegevens. Het is van belang dat de drie elementen (proces, kennis, kerkgang) ook terugkomen tijdens het gehoor over de bekering. In iedere zaak vindt een op de zaak toegespitst gehoor plaats, maar het is van belang dat rechtbanken na kunnen gaan dat het gehoor heeft plaatsgevonden conform toetsingskader zoals geaccepteerd in de Afdelingsuitspraak van 24 mei 2013.

1) Proces van bekering

Een bekering kan op verschillende manieren tot stand komen. De factor tijd speelt een belangrijke rol en ook de mate van emotionele betrokkenheid versus rationele afweging. Hieronder wordt een tweedeling gemaakt van twee verschillende processen, namelijk de actieve bekering en de passieve bekering. Bij beide processen zal er sprake zijn van een bekeringsverhaal, het persoonlijke narratief. Een bekering heeft niet altijd een duidelijk beginpunt. Er kan sprake zijn van onvrede met de huidige situatie. Stress is niet altijd bewust aanwezig maar kan wel leiden tot een verandering. Bekering heeft ook geen duidelijk eindpunt, het is een doorgaande verandering die steeds meer tot een verdieping kan komen. Niet in alle gevallen is er direct sprake van een diepgewortelde innerlijke overtuiging, maar kan er sprake zijn van geloofsgroei. Vragen over het proces van bekering – zowel actief als passief – zullen zowel het gevoelsniveau als het cognitieve niveau raken. Welke rol speelt de bekeringsverhaal? Indien een vreemdeling zich in zijn land van herkomst bijvoorbeeld

. In

algemene zin kun je tevens aan de volgende vragen denken:

?

?

t?

. Bij het horen kun je daarom vragen B+D

Andere vragen kunnen gericht zijn op

? Ook zal in de meeste gehoren

gesproken moeten worden over

Er is een duidelijk onderscheid tussen passieve en actieve elementen in het bekeringsproces. Het is dan ook belangrijk om hiervan bewust te zijn en daar tijdens het gehoor ook rekening mee te houden:

- *Passieve (acute) bekering*: passief omdat het je overkomt als mens. Je hebt er zelf geen sturing in. Bijv. een droom, visioen, stem. De bekering, of de aanzet tot bekering is vaak in een korte tijdspanne met een hoog effect. De emotionele betrokkenheid is hoog en de betekenisgeving van bijv. de droom is persoonlijk en veelal moeilijk in taal uit te drukken. Bij een passieve bekering is niet perse

vooraf al interesse in het nieuwe geloof. Wat je wel mag verwachten is dat de gebeurtenis een hoge impact heeft voor de persoon en dat er sprake is van een persoonlijk verhaal over hoe de gebeurtenis ervaren is en wat de persoon met die gebeurtenis doet in zijn leven. Daar kun je het gesprek over aangaan. Je kunt vragen om

B+D

- *Actieve bekering:* Ook wel de zinzoeker genoemd. Bij actieve bekeringen kan de stap naar de bekering op velerlei manieren ingegeven worden, zoals vanwege intellectuele redenen (het geloof zelf), morele redenen (de consequenties van het geloof) of sociale redenen (de relatie met je omgeving). Veel bekeringen zijn te herleiden tot een verandering in zingeving. Bij zingeving kun je denken aan het hebben van een doel, het ordenen van je dagelijks leven en/of een gevoel van welbevinden. Deze vorm van bekering start veelal vanuit onvrede met de huidige situatie. Iemand gaat actief zoeken naar alternatieven voor de huidige religie. De start ligt hier vaak op het cognitieve niveau. Het is een bewust proces en keuzes zijn vaak inzichtelijk. Het moment van bekeren gaat over een langere periode. Ook hier mag je

?

?

?

B+D

. Hoe was

?

Hoe is
u eens

? Vertelt
? Welke

? Hoe

? (

)

- Er wordt bij een passieve bekering doorgaans gesteld dat er sprake is van één (allesbepalend) moment dat de aanleiding tot de bekering vormt. In zoverre verschilt deze bekering van een actieve bekering die doorgaans het gevolg is van een zoektocht naar zingeving, waarbij de bekering zelf langs meer geleidelijke weg plaatsvindt. Het onderscheid tussen beide vormen van bekeringen leidt echter niet tot een wezenlijk andere onderzoeksmethode dan wel tot een andere beoordeling van de geloofwaardigheid van de verklaringen. Zoals hier boven al beschreven geldt voor beide vormen van bekering dat sprake is van een moment waarop het proces is begonnen, doorgaans gevolgd door een verdere kennisname van de inhoud van het nieuwe geloof en het uiting geven aan het geloof door middel van met name kerkgang en aansluiting bij een geloofsgemeenschap. De actieve en de passieve bekeerling zullen zich beide geconfronteerd zien met het gegeven dat bekering in het land van herkomst veelal strafbaar is dan wel maatschappelijk onacceptabel. Van een vreemdeling mag verwacht worden dat omtrent de geloofsovergang aannemelijke verklaringen worden afgelegd.

2) Kennis/Inhoud van het nieuwe geloof

Dit element richt zich op wat iemand weet over zijn/haar nieuwe geloofsovertuiging. Dit kan ook nauw samenhangen met het proces, waar is iemand door geraakt, waar ligt de meerwaarde ten opzichte van het oude geloof.

Let op dat er in Nederland veel variatie bestaat in en tussen kerken. Ook al valt een kerk onder een bepaalde groep of denominatie, dan nog is er plaatselijk veel

variatie mogelijk. Het gaat dus meer om de basisbeginselen: God de Vader, Zoon en Heilige Geest, Jezus als zoon van God en verlosser van de zonden. De invulling en nadruk verschilt per kerk.

Welke . Wat

Hoe t?

?

?

Hoe kijk

B+D

? Er is

. Je kunt hier ook vragen stellen over

? En

Het is zeer wel mogelijk om een aantal open vragen te stellen over wat iemand weet over zijn nieuwe geloofsovertuiging. Het is niet de bedoeling dat hier zeer gedetailleerde kennisvragen gesteld worden. Wel is het van belang na te gaan

B+D

In dit kader kun je bijvoorbeeld

Enkele vragen die in een gehoor niet gevraagd moeten worden:

- ga geen theologische discussie aan in het gehoor of voornemen ("u heeft de Islam verlaten vanwege de haat en moord binnen de islam, maar dit gebeurt binnen het christendom ook")
- kader het christelijke geloof niet te strak in; kies geen zwart wit benadering. Er is veel variatie dus kijk breder dan je eigen bekende kader
- een asielzoeker moet zijn bekering motiveren en aannemelijk maken. Dat is iets anders dan rationele verantwoording afleggen.

3) Activiteiten

Dit element gaat er met name om welk effect de bekering heeft op het dagelijkse leven en of dit zichtbaar in het gedragsniveau. Welke activiteiten onderneemt iemand? Bijv.

B+D

Bekering in het land van herkomst en bekering in Nederland

Soms is er sprake van een bekering die reeds is ingezet in het land van herkomst, maar verder ontwikkeld is of opnieuw opgepakt is in Nederland. De ongeloofwaardigheid van de bekering in Iran is dan vaak tevens (een van) de reden(en) om geen waarde te hechten aan de bekering hier in Nederland. De rechtbank is echter van oordeel dat, indien de gestelde bekering in het land van herkomst niet geloofwaardig is, daarmee niet zonder meer kan worden gezegd dat er thans eveneens sprake is van een ongeloofwaardige bekering. In deze zaken is het dus van belang om ook een oordeel te geven over de (verdere) bekering in Nederland. Indien de vreemdeling aangeeft dat de bekering reeds plaatsgevonden heeft het land van herkomst en dit de aanleiding is geweest om in Nederland verder te verdiepen, dan kan een ongeloofwaardige bekering in het land van herkomst wel **van invloed zijn** op de beoordeling van de (verdere) bekering in Nederland. Immers, de bekering in het land van herkomst vormde de aanleiding tot de (verdere) bekering in Nederland, waarmee (een gedeelte van) het bekeringsproces ongeloofwaardig is.

Problemen voortkomend uit de bekering

Indien de vreemdeling reeds is bekeerd in het land van herkomst, dienen vragen gesteld te worden over de invulling die in het land van herkomst is gegeven aan het nieuwe geloof en over eventuele problemen die hij daar heeft ondervonden. Belangrijk is om duidelijk te krijgen in welke mate de problemen hebben plaatsgevonden en van welke zijde de problemen veroorzaakt zijn. De problemen die betrokkene stelt te hebben ondervonden, kunnen nauw verbonden zijn met de vrees die hij stelt te hebben bij terugkeer. Hier dient goed op doorgevraagd te worden. Echter, indien de gestelde problemen ongeloofwaardig worden bevonden, betekent dit nog niet dat automatisch dat de bekering tevens ongeloofwaardig is. Op 6 augustus 2013 (kenmerk 201304530/1) heeft de Afdeling een uitspraak gedaan, waar nogmaals wordt gezegd dat er onderscheid gemaakt moet worden tussen de beoordeling van de bekering *an sich* en de problemen die voortvloeien uit de bekering. Met andere woorden: Indien de problemen in het land van herkomst die voortkomen uit de bekering niet geloofwaardig zijn, betekent dit niet zonder meer dat de bekering zelf ook niet geloofwaardig is. In alle gevallen zal dus ook een beoordeling plaats moeten vinden over de bekering zelf. Dat neemt niet weg dat ongeloofwaardige problemen die voortvloeien uit een bekering daarbij wel betrokken kunnen worden, als dit ook de kern van de bekering zelf raakt. Dit moet dan wel expliciet overwogen worden.

Vrees bij terugkeer

Het is tevens van groot belang om duidelijk te krijgen wat de exacte vrees is bij terugkeer. Daarvoor is het van belang dat er gevraagd wordt op welke wijze een vreemdeling bij terugkeer uiting wil geven aan de geloofsovertuiging. Dit hangt natuurlijk ook nauw samen met de activiteiten die hij in Nederland verricht, maar de activiteiten zouden daar ook van kunnen verschillen. Hierover moet het gesprek aangegaan worden:

Het is hierbij van belang dat het Hof van Justitie EG van 5 september 2012 duidelijkheid heeft gegeven over de vraag of van een vreemdeling gevraagd mag worden om terughoudendheid te betrachten bij het uiting geven aan de geloofsovertuiging om op deze wijze problemen te voorkomen. Het Hof komt kort gezegd tot het oordeel dat dit niet van een vreemdeling mag worden verwacht. Het blijft evenwel primair aan betrokkene om aannemelijk te maken dat deze handelingen voor hem noodzakelijk zijn om zijn godsdienstige identiteit te bewaren. Hierover dienen dan ook vragen gesteld te worden tijdens het gehoor. In dit kader is het meer dan voorheen van belang om te bepalen

B+D

B+D

. Vervolgens

moet beoordeeld worden of de godsdienstige handelingen (uitingen van geloof) die betrokkene bij terugkeer zal verrichten, een gevaar voor vervolging opleveren.

Met de uitspraak van het Hof is er een grote nadruk komen te liggen op het (onderzoek naar het) openlijk uiting geven aan het geloof in het land van herkomst. Tijdens de gehoren zal hier dan ook meer aandacht aan moeten worden besteed. De oprechtheid van deze omstandigheden zal niet altijd eenvoudig vast te stellen zijn. Het is van belang om te kijken naar de persoonlijke situatie van betrokkene, de wijze waarop hij in het verleden en in de toekomst in zijn land van herkomst uiting heeft gegeven of wil geven aan zijn religie en de wijze waarop hij invulling heeft gegeven aan zijn religie sinds hij zijn land van herkomst heeft verlaten.

Naast concrete handelingen is het ook van belang om een beeld te krijgen van de mate waarin betrokkene bij een eventuele terugkeer in veiligheid zijn geloof kan uitoefenen. Kan

? Kan

B+D

? Kan

? Voor zover dit niet blijkt uit ambtsberichten, kan TOELT worden verzocht nader onderzoek te doen.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat indien betrokkene antwoordt dat hij zich gedwongen voelt om zijn geloof terughoudend uit te oefenen bij een eventuele terugkeer naar zijn land van herkomst vanwege de risico's die betrokkene anders loopt, dit geen argument is om daarmee aan te nemen dat betrokkene bij terugkeer geen risico loopt. Het zijn de handelingen die voor betrokkene persoonlijk dermate belangrijk zijn om zijn godsdienstige identiteit te bewaren en hij/zij zou willen verrichten om zijn/haar geloof in vrijheid uit te kunnen oefenen die in dit kader de doorslag kunnen geven.

Opvolgende aanvragen

1. Documenten van kerkelijke personen en organisaties

Het komt regelmatig voor dat een (gestelde) bekeerling met aanvullend bewijsmateriaal komt om zijn bekering te onderbouwen, bijvoorbeeld een doopbewijs of foto's van een doop of kerkgang. Daarnaast zien we dat vreemdelingen een verklaring/brief inbrengen, bijvoorbeeld van een voorganger of pastor. De verklaringen moeten worden betrokken bij de beoordeling. De verklaringen hoeven geen doorslaggevende betekenis toegekend te worden. In alle gevallen maakt de IND een eigen afweging ten aanzien van de beoordeling van de geloofwaardigheid van de bekering. Het is van belang om te kijken naar de inhoud van de verklaringen.

B+D

. Rechtbanken nemen soms het standpunt in dat een voorganger van een kerk of pastor een deskundige is en kennen om die reden meer waarde toe aan een kerkelijke verklaring dan de IND. De IND volgt deze werkwijze niet; het overtuigen dat er sprake is van een oprechte bekering is in eerste instantie aan de vreemdeling zelf, door middel van het afleggen van verklaringen. Het verschil met bijvoorbeeld kerken is dat de IND zaken vergelijkenderwijs kan beoordelen en het hele dossier kent van een vreemdeling. Het kan wel zo zijn dat een kerkelijke verklaring in het geval van twijfel over de oprechtheid van de bekering een extra onderbouwing kan zijn waardoor vervolgens van een geloofwaardige bekering wordt uitgegaan.

Bij een opvolgende aanvraag is de vraag in hoeverre documenten van kerkelijke personen en organisaties aanleiding geven voor een andere beoordeling. Een

argument om vast te houden aan de oorspronkelijke beoordeling is onder meer dat de feitelijke beschrijving van het bekeringsproces in het overgelegde document niet aansluit bij het bij de IND gepresenteerde bekeringsproces.

2. Horen

Indien een bekering voor het eerst wordt aangevoerd, zal er in vrijwel alle gevallen een volledig inhoudelijk gehoor en een inhoudelijke beoordeling moeten plaatsvinden.

Bij een opvolgende aanvraag (nadat de bekering in een eerdere procedure ongeloofwaardig is geacht) gaat het enkel om de vraag waarin de bekering in onderhavige aanvraag verschilt ten opzichte van de vorige procedure. Met andere woorden: Wat is er nieuw aan de bekering, waardoor er nu wel sprake is van een oprechte bekering? Natuurlijk kunnen hier aanvullende vragen uit voortvloeien, maar dat zal dan met name zien op het verschil tussen de bekering in de vorige procedure en de bekering nu. In eerste instantie is het aan de vreemdeling om nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden aan te voeren. Indien er in een eerdere procedure een volledige toets heeft plaatsgevonden ten aanzien van de geloofwaardigheid van de bekering en betrokkene beroept zich een in volgende procedure opnieuw op die bekering, dan zal beoordeeld moeten worden of er thans sprake is van een ander standpunt ten aanzien van het doorgemaakte proces van bekering. Indien de vreemdeling vasthoudt aan het doorgemaakte proces zoals reeds is getoetst (en ongeloofwaardig geacht) tijdens de voorgaande procedure, dan ligt het minder voor de hand om aan te nemen dat het proces zich verder heeft ontwikkeld. Indien in de vorige procedure echter is geoordeeld dat de vreemdeling zich onvoldoende heeft verdiept in het geloof, of dat er geen sprake was van een voltooid bekeringsproces, dan is er eerder aanleiding om de verklaringen van de vreemdeling te volgen dat het doorgemaakte proces nu is vervolmaakt.

3. Toepassing van artikel 30a, eerste lid onder d, Vw

In het algemeen wordt opgemerkt dat toepassing van artikel 30a, eerste lid onder d, Vw in de besluitvorming in verschillende situaties onwenselijk is, ook indien er op zich geen sprake is van nieuw gebleken feiten als een authentieke doopakte of veranderde omstandigheden. Indien er twijfel is, kies dan voor een inhoudelijke afdoening. Hieronder wordt een aantal elementen benoemd die een rol kunnen spelen wanneer een opvolgende aanvraag mogelijk op grond van artikel 30a, eerste lid onder d, Vw kan worden afgedaan:

- Heeft al eerder een volledige inhoudelijke beoordeling van de gestelde bekering
- plaatsgevonden op grond van de eerder genoemde drie elementen? Zo nee, dan toepassing van artikel 30a, eerste lid onder d, Vw niet aan de orde.
- Is de motivering zoals gebruikt in de vorige procedure in het licht van de nieuwe verklaringen houdbaar? Zo nee, dan is toepassing van artikel 30a, eerste lid onder d, Vw niet gewenst.
- Is de eerdere beoordeling terug te voeren op tegenstrijdige en onjuiste verklaringen ten aanzien van de bekering? Zo ja, dan zal er in beginsel geen aanleiding zijn voor een ander oordeel ten opzichte van de eerdere procedure, indien de vreemdeling blijft vasthouden aan die verklaringen. Toepassing van artikel 30a, eerste lid onder d, Vw blijft in dat geval overigens afhangen van de omstandigheden van het geval. Met name indien er nadere documenten³ worden ingebracht, zoals een doopakte, ligt het in de rede om de aanvraag inhoudelijk te beoordelen. Ook het overleggen van verklaringen van kerken, PKN, Stichting Gave en andere verklaringen van kerkgangers zouden daartoe aanleiding geven. Dat hangt echter af van de inhoud van de verklaringen, zoals hierboven aangegeven.

3 Een duidelijke ondergrens is op 9 oktober 2013 vastgesteld door de Afdeling (kenmerk 201205380/1). In deze zaak heeft de vreemdeling ter staving van de stelling dat hij bekeerd is een brief van de Rafael Gemeenschap Almere overgelegd. In die brief is vermeld dat de vreemdeling tijdens zijn verblijf in het asielzoekerscentrum Almere regelmatig de kerk van die gemeenschap en bijbelstudies heeft bezocht. De brief bevat voorts het verzoek om de vreemdeling opnieuw te plaatsen in dat asielzoekerscentrum, in verband met de door hem opgebouwde kring van bekenden en vrienden. De Afdeling oordeelt dat uit die brief niet blijkt dat de vreemdeling is bekeerd tot het christendom. De inhoud van die brief is dan ook geen nieuw feit of veranderde omstandigheid.

- Indien de eerdere beoordeling op zichzelf geen tegenstrijdige of onjuiste verklaringen bevatte en aannemelijk is dat er sprake is van een voortschrijdende bekering, dan ligt in ieder geval een inhoudelijke beoordeling voor de hand. Indien dat tijdens het gehoor blijkt, kan dat ook aanleiding vormen om bijvoorbeeld 'pro-actiever' vragen te stellen (als vervolg op de vraag wat er nieuw is aan de bekering).

5. Afstemming

Dit bericht is afgestemd met JZ en A&B.